ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

"Ο ΠΑΤΗΡ ΜΕΤ' ΕΜΟΥ ΕΣΤΙ,,

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου Ἱερακήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Ἦτο ἡ τελευταία ἡμέρα ἡ μᾶλλον ἡ τελευταία νύκτα τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Κυρίου. Ὡς Θεὸς παναγώστης ἐγνώριζεν ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ φρικτοῦ σταυρικοῦ του θανάτου, τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὸ ὑποστῇ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου. Ὑστερα ἀπὸ ὀλίγας ὥρας θὰ ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητάς: «περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου» (Μάρκ. ιδ' 34). Καὶ ὅταν ἐκεῖνος θὰ πονῇ καὶ θὰ προσεύχεται μετ' ὀλίγον εἰς τὴν Γεθσημανῆ, θὰ ζητῇ ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἵνα ἐκεῖνοι ἀγρυπνήσουν μαζῆ του. Καὶ ἀπὸ τὴν συμπαράστασίν των αὐτὴν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τοῦ Κυρίου θὰ ἐπαιρνε κάποιαν ἐνίσχυσιν εἰς τὰς ὥρας τοῦ ὀφφρήτου πονου. Ἀλλὰ δὲν ἐπρόκειτο οὔτε καὶ αὐτὴν τὴν βοήθειαν νὰ ἔχῃ ἀπὸ τοὺς μαθητάς. «Ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε». Ὦ, αὐτὴ ἡ μόνωσις, εἰς τοιαύτας μάλιστα στιγμάς, ἐν ὄψει τοῦ θανάτου — καὶ ποίου θανάτου!

Ἀλλ' ἐὰν καὶ οἱ πλέον ἀγαπητοί του θὰ τὸν ἐγκατέλειπον εἰς τὰς κρισίμους ἐκείνας στιγμάς, ὅμως δὲν θὰ ἐγίνετο τὸ ἴδιον καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Ὁ Κύριος εἶναι πεπεισμένος περὶ αὐτοῦ. Καὶ δι' αὐτό, ὅταν ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι θὰ τὸν ἐγκαταλείψουν καὶ θὰ σκορπισθοῦν «ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια» καὶ θὰ τὰν ἀφήσοῦν μόνον, προσέθετε: «οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι». "Οχι, δὲν εἶναι μόνος. Εἶναι μαζῆ μου ὁ οὐράνιος Πατὴρ. Ἂς μὲ προδώσῃ ὁ Ἰούδας. Ἂς μὲ ἀρνηθῇ ὁ Πέτρος. Ἂς διασκορπισθῆτε ὅλοι. Ἂς μὲ ἀρνηθῇ ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος. Ἐγὼ, παρ' ὅλα αὐτά, «οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι».

* * *

«Ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι».

Φίλε ἀναγνῶστα. Ἔχεις προσέξει τὴν διαβεβαίωσιν αὐτὴν τοῦ Κυρίου; Ἔχεις ἐμβαθύνει εἰς τοὺς λογους του αὐτούς; Ἔρχονται περιστάσεις, ὅπου νομίζομεν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ὅτι εἰμεθα μόνοι καὶ ἐρημοι καὶ ἐγκαλελειμμένοι εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν· ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεῖς ποὺ νὰ μᾶς γνωρίζῃ, νὰ μᾶς ἐνδυμῆται, νὰ πονῇ καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται δι' ἡμᾶς. Ἡ μόνωσις δὲ αὐτὴ προσθέτει καὶ αὐξάνει τὸν πόνον τῆς πτωχείας, τῆς ἀσθενείας, τῆς ξενητειᾶς. Καὶ ὅμως, ποία ἐνίσχυσις καὶ ποία παρηγορία ἔρχεται εἰς τὴν ψυχὴν, ὅταν ὁ ἄνθρωπος σκέπτεται τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀλήθειαν ποὺ ἐκφράζει ὁ Κύριος μὲ τοὺς λόγους του. «Οὐκ εἰμὶ μόνος ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι»! "Οχι. Δὲν εἶμαι μόνος. Δὲν εἶμαι ἔρημος. Δέν εἶμαι ἐγκαταλελειμμένος εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Εἶναι κοντά μου ὁ οὐράνιος Πατήρ. Εἶναι κοντά μου ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος Πατέρας.

Εἶναι πλησίον μου ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Διατὶ νὰ φοβοῦμαι λοιπὸν τὴν μόνωσιν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων;

Μὲ ἐγκατέλειψαν οἱ συγγενεῖς; Μὲ ἐλησμόνησαν οἱ φίλοι; Μὲ ἠρνήθησαν καὶ τὰ πλέον ἀγαπητά πρόσωπα; Μόνος καὶ ἔρημος ὑποφέρω ἐπάνω εἰς τὸ κρεβάτι τῆς ἀρρωστιας μου, χωρὶς τὴν στοργὴν τῆς μητέρας, χωρὶς τὰς περιποιήσεις τῶν οἰκείων, χωρὶς ἕνα λόγον συμπαθείας ἀπὸκανένα; Ἀλλὰ τί μὲ αὐτὸ; Ἐγὼ «οὐκ εἰμί μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι».

Εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ εὑρίσκωμαι μακρὰν τῆς οἰκογενείας μου, εἰς ξένην ἴσως χώραν, ὅπου κανεὶς γνωστός, κανεὶς ὁμοεθνὴς, κανεὶς Χριστιανὸς ἴσως δὲν εὑρίσκεται πλησίον μου; Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ πάλιν «οὐκ εἰμὶ μόνος ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι».

Κίνδυνοι πολλοὶ καὶ μεγάλοι μὲ περιβάλλουν; Κίνδυνοι ὑγείας καὶ κίνδυνοι ζωῆς, καὶ οἱ ἄνθρωποι, εἴτε διότι δὲν θέλουν εἴτε διότι δὲν ἠμποροῦν, στέκουν ἀπλοῦ θεαταὶ εἰς τὴν περιπέτειάν μου καὶ τὴν ἀγωνίαν μου; Ἀλλὰ καὶ πάλιν «οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι». Ὅπως δέ, ἐπειδὴ ἦτο μαζῆ μὲ τὸν Κύριον ὁ οὐράνιος Πατὴρ, τὸν ἀνέστησε τριήμερον καὶ τὸν ἐδόξασε, τὸ αὐτὸ κατ' ἀναλογίαν θὰ συμβῇ καὶ μὲ ἡμᾶς.

"Ω, ποίαν παρηγορίαν καὶ ποίαν ἐνίσχυσιν δίδουν οἱ λόγοι αὐτοὶ τοῦ Κυρίου εἰς τὰς ὥρας τῆς θλίψεως! Νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι, καὶ ἂν ὅλοι τὸν ἀρνηθοῦν καὶ τὸν ἐγκαταλείψουν δὲν εἶναι ποτὲ μόνος διότι ἀφαρτως τὸν παραστέκει καὶ τὸν παρακολουθεῖ μὲ θεῖαν στοργὴν ὁ οὐράνιος Πατήρ! Ἡ συναίσθησις, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μαζῆ μας, ὅτι ὁ οὐράνιος Πατὴρ εἶναι κοντά μας, δίδει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου τὴν δύναμιν καὶ τὴν παρρησίαν νὰ λέγῃ: «Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ» (Ψαλμ. κβ' 4).

* * *

"Ω πανάγαθε Κύριέ μας, σὺ ὁ ὁποῖος μαζῆ μὲ τὸν μεγάλον πόνον τῆς θυσίας σου ἐδοκίμασες καὶ τὴν ἀρνησιν καὶ τὴν ἐκ μέρους ὅλων ἐγκατάλειψιν, ἀκόμη δὲ καὶ ἐκ μέρους τῶν ἠγαπημένων σου μαθητῶν, σὺ γνωρίζεις πόσον πονεῖ καὶ ἡ δική μας ψυχή, ὅταν μαζῆ μὲ τὰς θλίψεις μᾶς βαρύνῃ καὶ ἡ μόνωσις καὶ ἡ ἐγκατάλειψις ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ὀδύνη μας γίνεται τότε δριμυτέρα καὶ ἡ ψυχή μας εἶναι ἀπαρηγόρητος. Ἀδύνατοι δὲ καὶ ὀλιγόψυχοι ἄνθρωποι, ὅπως εἴμεθα, λησμονοῦμεν τὴν μεγάλη καὶ τόσαν παρήγορον ἀλήθειαν. ὅτι ποτὲ δὲν εἴμεθα μόνοι, ὅτι σὺ ὁ στοργικὸς οὐράνιος Πατέρας μας, εἶσαι πάντοτε κοντά μας, πολὺ κοντά μας. Δι' αὐτὸ, σὲ παρακαλοῦμεν, δίδε μας πάντοτε αὐτὴν τὴν πεποίθησιν, ἡ ὁποία εἶναι ἀρκετὴ καὶ τὸν ὀδυνηρότερον πόνον μας νὰ μαλάξῃ καὶ τὴν βαθυτέραν θλῖψιν μας νὰ γλυκάνῃ. Δόσμας Κύριε τὴν παρήγορον συναίσθησιν τῆς στοργικῆς παρουσίας σου, ὥστε μὲ πίστιν νὰ λέγῃ καθένας μας: Καὶ ἂν ὅλοι μὲ ἐγκατέλειψαν, ὅμως δὲν εἶμαι μόνος, «ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι».

ΧΡ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀρχιμανδρίτης

Λογοτεχνία χάριν τῶν ὑποαναπτύκτων

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΓΙΝΕ... ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ

ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ, ΜΙΑ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ

Ἡ φαντασία καὶ τὸ λάθος ἑνὸς... ἀνθρωπίσκου

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Αὐγὴ» τῆς 12)4)61 ἐδημοσιεύθη ποίημα, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἀκόλουθα σχετικῶς μὲ τὴν ἐξαπόλυσιν ἀστροναύτου εἰς τὸ διάστημα:

* * *

Κι' ἐκεῖ στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, πατέρας, παντοκράτωρ,, ποιητὴς οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων

"Ορθιος, πάνω σ' ἕνα θρόνο ἀπὸ κάρβουνο καὶ στάχυα καὶ φλάουτα καὶ σπασμένα ντουφέκια ἔστεκε τώρα ἕνας εὐρύστερνος, ἡλιομέτωπος ἄντρας, μὲ τὰ μεγάλα, παρήγορα χέρια του ἀνοιγμένα.

Σ' ἕνα πελώριο, ἀδερφικὸ χαιρετισμό.

Καὶ τ' ὄνομά του ἦταν:

"Ανθρωπος.

* * *

Βάσει τῶν ἀνωτέρω ὁ συμπολίτης ἀναγνώστης μας κ. Κ. Σέργιος γράφει τὰ κάτωθι ἐνδιαφέροντα:

«Θὰ περίμενε κανεὶς, πῶς, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνίερη δημοσίευσι ἑνὸς ποιήματος στὴν «Αὐγὴ τῆς 12ης τρέχοντος, θὰ γινόταν πάταγος.

»Ἐδῶ δὲν πρόκειται γιὰ κομματικὲς ἢ ἰδεολογικὲς ἀντιλήψεις, ποὺ ἀπὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς εἶναι ὑποκειμενικές, σεβαστὲς, κι' ἀπαραβίαστες ἐφ' ὅσον δὲν βλάπτουν τὸν ἄλλο. Μά, πρόκειται γιὰ μιὰ πρωτοφανῆ, τουλάχιστον γιὰ τὸ μικρὸ κομμάτι αὐτῆς τῆς γῆς ποὺ λέγεται Ἑλλάς, προσπάθεια ξερριζώματος πάσης ἠθικῆς ὑποστάσεως καὶ ἐννοίας, καὶ μάλιστα μὲ τὸ γλαφυρὸν μέσον τοῦ ποιητικοῦ λόγου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διερωτᾶται κανείς: 'Εφ' ὅσον ἀντίδρασις δὲν ὑπάρχῃ, πόσους ἄραγε θὰ παρασύρῃ στὴν πλάνη αὐτὸ τὸ σαβρὸν κατασκεύασμα; Καὶ ποιὸ θᾶρρος θὰ ἀντλήσῃ ἀπὸ τὴν παθητικότητα αὐτὴν ὁ κατασκευαστὴς του, γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν δουλειά του;

Στὸν «Ἑλληνικὸ Βορρᾶ» ἐφημερίδα τῆς 14ης τρέχοντος, μὲ τὸν τίτλον «Η ΦΟΒΕΡΑ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ», δημοσιεύεται αὐτούσιο τὸ κατασκεύασμα αὐτό, ποὺ ἔχει τὴν ἐπικεφαλίδα: «Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ». Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ ὄνομα τοῦ ἐμπνευστοῦ, οὔτε ἡ φωνή του. Τὸ μόνο ποὺ περιμέναμε, ἦταν, ν' ἀκούσωμε τὶς φωνὲς ὅλων τῶν ὑπευθύνων ἔναντι τοῦ ὑψίστου αὐτοῦ θέματος, γιατὶ ἡ σιωπὴ θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ σὰν μιὰ ὑστεροβουλία: «Βρὲ μπᾶς λέει ἀλήθεια τοῦτος ἐδῶ κι' εἴμαστε μεῖς οἱ παντοκράτορες!!» Καὶ ὁ μὲν «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» τοποθετεῖ τὸν Εἰσαγγελέα ὡς ἁρμόδιον ἐπὶ τοῦ θέματος. Καὶ ὅμως, ἡ μόνη ἁρμοδία εἶναι ἡ γενικὴ συνείδησις ἡ ὁποία, παραδόξως, ἴσως γιατὶ θαμπώθηκε κι' αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τοῦ πρώτου ἀστροναύτου, ἔκαμε λίγο νὰ σηκωθῇ, ἀλλὰ στὸ τέλος ἀποκοιμήθηκε. Σ' αὐτὸν τὸν μακάριο ὕπνο της θὰ τὴν πετύχουν, θὰ τὴν ἁρπάξουν καὶ θὰ τῆς ἀλλάξουν τὰ πέταλλα, ὅσοι ἔχουν τάξει σκοπὸν καὶ προορισμό τους τὴν διάβρωσι τῆς συνειδήσεως, γιὰ νὰ ζήσουν ἀπερίσπαστα καὶ ἀμέριμνα στὴν «ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ» τῆς ὕλης ποὺ πιστεύουν. Ἡ συνείδησις τὰ φταίει. Χτυπᾶτε την.

Ἀπὸ τὸ νὰ χαιρετήσῃς μιὰ ἀνθρώπινη ἐπιτυχία ποὺ φαινόταν μέχρι χθὲς σὰν ὄνειρο, πρᾶγμα πού, ὅλος ὁ κόσμος τὸνοιωσε τὸ χάρηκε, καὶ τὸ τραγούδησε, μέχρι το νὰ θέλης νὰ τὴν φορέσῃς κουκούλα φρενοβλαβοῦς, ἡ στέμμα, Νέρωνος καὶ νὰ φωνάζῃς: «Πίσω ὅλοι, κι' ὅλα», εἶναι μεγάλο τὸ χάσμα.

Βᾶλε λοιπὸν φωτιὰ καὶ κᾶψε τὰ πάντα ἀνθρωπίσκε!! Ζῆσε λοιπόν, μὲ τὴν ἀπατηλὴ ἰδέα πὼς μπορεῖς νὰ κάμης καὶ χωρὶς Θεό. Ἀλλα νὰ ξέρῃς καλά, πὼς ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια, αὐτὸ ποὺ σήμερα σὲ κάνει νὰ πιστεύης πὼς σοῦ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ φουσκώνῃς καὶ νὰ σφυρίζῃς, θὰ σοῦ κάνῃ τόση ἐντύπωσι, ὅση ἡ στροφὴ τοῦ διακόπτη, ποὺ γεμίζει τὸ δωμάτιο μὲ φῶς. Ποῦ ξέρεις ποῦ ζεῖς; Ἴσως νὰ εἶσαι στὴ νηπιακὴ ἡλικία. Πῶς ἀνδρώνεσαι καὶ σηκώνεις τέτοιο ἀνάστημα ἄνθρωπε μικρέ;

Τόσα μυστήρια σὲ περιβάλλουν, κι' ὅσο χώνεσαι μέσα σ' αὐτὰ τόσο ἀντιλαμβάνεσαι τὴν ἀδυναμία σου. Ποῦ λοιπὸν εἶναι αὐτή σου ἡ παντοδυναμία, πατέρα, καὶ ποιητή, καὶ παντοκράτορα καὶ δημιουργὲ, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων; 'Εσὺ εὐρύστερνε καὶ ἡλιομέτωπε δημιουργὲ, ποὺ ἄμα καὶ σὲ πιάσῃ ἕνα γερὸ συνάχι, ἢ μιὰ φουρτούνα χάνεσαι καὶ σβύνεις κι' ἐξατμίζεσαι σὰν μιὰ σταγόνα νερό;

Μάζεψε λοιπὸν τοὺς χαρταετούς σου, ὑπερφύαλε, ἀνυπόμονε, θρασύτατε, ἀπερίσκεπτε, φαντασιόπληκτε, καὶ πρὸ πάντων κουτὲ κι' ἀδύνατε ἄνθρωπε (ἢ μόνη σου ἴσως δικαιολογία γιὰ τὴν πλάνη σου καὶ περίμενε. Περίμενε νὰ ἰδῆς ποιὰ πόρτα σοῦ ἀνοίχθηκε. Καὶ δὲν σοῦ ἀνοίχθηκε γιὰ νὰ φουσκώσῃς, νὰ ὑπερταχῇς, νὰ σφίξῃς γροθιὲς καὶ νὰ ποδοπατήσῃς, νὰ ὑβρίσῃς, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἰδῆς ποῦ βρίσκεσαι. Περίμενε λοιπόν, νὰ ἰδῆς ποῦ βρίσκεσαι. Τὰ γεγονότα θὰ διαδέχωνται τὸ ἕνα τὸ ἄλλο σύντομα. καὶ ὄχι πλέον οἱ βλακώδεις θεωρίες σου, ἀλλὰ αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ χειροπιαστὰ γεγονότα θὰ σοῦ δείξουν ὅτι εἶσαι νήπιο ἀκόμη καὶ παίζεις μὲ χαρταετούς. Ἕνα βολικὸ ἀεράκι ἔκαμε νὰ σταθῇ λίγο πιὸ ψηλὰ ὁ χαρταετός σου. Σὲ πολὺ λίγα χρόνια θὰ ντρέπεσαι γιὰ τὴ σημερινὴ σου ἀπερισκεψία. Γιατὶ τότε θ' ἀρχίσῃ νὰ προβάλῃ στὴ φτωχική σου ἀντίληψι τὸ ἀπερίγραπτο κι' ἀφάνταστο μεγαλεῖο τῆς δημιουργίας ποὺ θὰ σὲ κάμῃ νὰ νοιώσῃς δέος ἀνάμεικτο μὲ συντριβή. Καὶ παρ' ὅλην τὴν μηδαμινότητα σοῦ ἔχεις τὸ προνόμιο νὰ πλησιάσῃς αὐτὸ τὸ μεγαλεῖο μήπως μπορέσῃς καὶ σωθῆς γιατὶ ὅλες οἱ πόρτες κλείνουν σιγὰ σιγὰ, καὶ μόνον αὐτὴ ἡ διέξοδος σοῦ ἔμεινε καὶ σοῦ φανερώνεται, σοῦ χαρίζεται ἀφοῦ εἶσαι σὺ τὸ ἐκλεκτότερο κτίσμα τῆς Δημιουργίας παρ' ὅλον τὸν ἐγωϊσμόν σου ποὺ σὲ τυφλώνει. Ἔχε λοιπὸν ὑπομονὴ καὶ ὁ προσεχὴς ὁρίζων θὰ σοῦ παρουσιάσῃ μὲ φωτεινὰ γράμματα τὴν ἀπάντησι ποὺ θέλεις στὸ ποίημά σου «ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ».

ΚΩΣΤΑΣ ΣΕΡΓΙΟΣ
29—4—1961

ΤΟΝ ΜΑΪΟΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΔΥΟ ΟΡΟΦΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ Ο.Τ.Ε.

Ἀρμοδίως παρεσχέθη ἡ πληροφορία, ὅτι ἡ ὁμοπρασία διὰ τὴν ἀνέγερσιν δύο εἰσετι ὀρόφων ἐπὶ τοῦ κτιρίου τοῦ ΟΤΕ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Δημ. Γούναρη καὶ Κανακάρη διενηργήθη ἤδη τὴν 23ην παρελθόντος Μαρτίου καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ἡ ἔναρξις τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐργολάβου θὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ πρώτου 15θημέρου τοῦ Μαΐου.

Ὡς ἔχομεν ἤδη ἀναγράψῃ ἡ προσθήκη τῶν δύο ὀρόφων γίνεται ἐπὶ τῇ προόψει τῆς αὐτοματοποιήσεως (μὴ μεσολαβήσῃ τηλεφωνητριῶν καὶ τηλεφωνικῶν κέντρων) τῆς τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ Πατρῶν — Ἀθηνῶν.

****

ΑΙ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΣΥΝΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ΟΤΕ ὅτι μέχρι 15ης Ὀκτωβρίου ἡ παροχὴ νυκτερινῶν τηλεγραφημάτων καὶ τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων καθαρίζεται ἀπὸ 21 ἑσπερινῆς ἕως 5 πρωϊνῆς ὥρας.

****

ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ

Πέραν τῶν ἑξαχθέντων εἰς Ἀνατολικὴν Γερμανίαν καὶ Τσεχοσλοβακίαν 1100 τόννων λεμονίων, ἐξήχθησαν προσφάτως εἰς Ρωσίαν καὶ Ρουμανίαν, ἕτεροι 650 τόννοι τοῦ προϊόντος τούτου, μέσω τοῦ Προτύπου Συσκευαστηρίου τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν Αἰγιαλείας. Τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας ἐχρηματοδότησεν ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα Αἰγίου.

"Ο,τι δέν ἔγινε ἐπὶ αἰῶνας, γίνεται τώρα

ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΕΡΓΑ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΥΠΟ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

Διὰ τὴν ὁδὸν Πατρῶν-Καλαβρύτων διατίθεται ποσὸν 15 ἑκατομμυρίων

ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ κ. Β. ΡΟΥΠΑ

Ἡ διὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων δημιουργηθεῖσα παρ' ἡμῖν οἰκονομικὴ ἀποκέντρωσις, ἐζωογόνησεν ἀναμφισβήτητως τὴν αὐτοδιοίκησιν εἰς τὸν τομέα τῶν ἔργων.

Ὁ θεσμὸς τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων ἤνοιξεν εὐρεῖς ὁρίζοντας διὰ τὴν αὐτοδιοίκησιν, ἡ ὁποία, κάμνουσα καλὴν χρῆσιν τῆς οἰκονομικῆς της δυνάμεως πολλὰ δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ.

Ὁ πρὸ ἡμερῶν δημοσιευθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἀχαΐας διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1961, δίδει μίαν εἰκόνα τῆς προαπτικῆς αὐτῆς ἐπὶ τὸν Νομόν μας.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον ἀνερχόμενον εἰς 38.271.651,35 δραχμάς, κυριαρχοῦν δύο μεγάλα κονδύλια ἤτοι τὸ ἑκ δραχμῶν 17.976.462,75 προοριζόμενον δι' ἐκτέλεσιν ἐν τῷ Νομῷ ἔργων παραγωγικῶν, ἤτοι μικρῶν καὶ μέσων κοινωφελῶν, ὡς ἔργων ἀρδεύσεως, ὑδρεύσεως, ἔργων ἐξυγιαντικῶν κ.λ.π. καὶ τὸ ἑκ δραχμῶν 15.180.767,65 κονδύλιον, ὅπερ προορίζεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας.

Διὰ τοῦ πρώτου κονδυλίου προερχομένου ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπενδύσεων, θὰ ὁλοκληρωθοῦν ἀφ' ἑνὸς πλεῖστα ἔργα εἰς τὸν Νομόν μας, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀρχίσει ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἐκτελεσθοῦν καὶ ἀρκετὰ νέα τοιαῦτα. Συνεπῶς ὄχι μόνον γόνιμος ἀλλὰ καὶ καταφανῆς θὰ εἶναι ἡ ἀπόδοσις τοῦ κονδυλίου τούτου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν πρόκειται νὰ συμβῇ μὲ τὸ διὰ τὴν ἐπαρχιακὴν ὁδοποιΐαν προοριζόμενον δεύτερον κονδύλιον. Διότι τὸ ποσὸν τοῦτο προερχόμενον ἐκ δανείου παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, θὰ διατεθῇ σχεδὸν ὁλόκληρον διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἀπεράντωσιν τῆς Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Πατρῶν—Καλαβρύτων καὶ κατὰ συνέπειαν, πλὴν τῶν ἐκεῖθεν διαβαινόντων, οὐδεὶς σχεδὸν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀντιληφθῇ πῶς διετέθη τὸ σοβαρὸν τοῦτο κονδύλιον τῶν 15 ἑκατομμυρίων. Ἐνῶ ἂν τὸ ποσὸν τοῦτο διετίθετο, ὅπως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀναγράφεται, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν γενικῶς ἔργων ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας μαζὶ μὲ ἕτερον ποσὸν ἐκ 4 ἑκατομμυρίων περίπου προοριζόμενον διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν, θὰ ἤλλαζε τὴν ὄψιν τοῦ Νομοῦ εἰς τὸν τομέα τοῦτον. Σημειῶ ἁπλῶς τοῦτο ἀφ' ἑνὸς πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναμένει καὶ τὰ ἀποτελέσματα εἰς ἔργα καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ τονίσω τὸν σπουδαῖον προορισμὸν τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον εἰς τὸ μέλλον, ὅτε καὶ τὸ τεράστιον ἔργον τῆς ὁδοῦ Πατρῶν—Καλαβρύτων θὰ ἔχῃ τελειώσει καὶ αἱ εἰς ἔργα ἀνάγκαι τοῦ Νομοῦ μας θὰ ἔχουν μειωθῇ.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ ὡς ἄνω προϋπολογισμὸς τοῦ Ν. Ταμείου θὰ ἀναμορφωθῇ ἐπὶ τὰ βελτίω διὰ τῆς προσθήκης κονδυλίου, δι' ἐπισκευάς, ἀποπερατώσεις καὶ ἀνεγέρσεις διδακτηρίων εἰς τὸν Νομόν, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν κατηρτίσθη εἰσέτι τὸ σχετικὸν πρόγραμμα. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν τὸ διὰ τοὺς σκοποὺς τούτους χορηγηθὲν ὑπὸ τοῦ Κράτους ποσὸν ἦτο 2.200.000 δρχ. Διὰ τὸ τρέχον ἔτος προβλέπεται μεγαλύτερον ποσόν. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τέλος ὅτι θὰ χρηματοδοτῆται κανονικῶς ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ὅτι θὰ γίνωνται σύμφωνος μὲ τὰς πραγματικὰς κατὰ τοὺς ἀνάγκας καὶ δικαίᾳ κατανομὴ τῶν ποσῶν, τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον μὲ τὸν ρυθμὸν μὲ τὸν ὁποῖον σήμερον λειτουργεῖ ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐπιτελέσῃ εἰς τὸν Νομὸν μας ἕναν ὁλόκληρον αἰῶνα.

Β. ΡΟΥΠΑΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Προχθὲς Σάββατον καθειλκύσθη τὸ ἀεροπλανοφόρον «Κίτυ Χὼκ». Τὸ σκάφος ἐναυπηγήθη ἀπὸ τὴν Ἑταιρίαν Ναυπηγήσεων τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τὸ «Κίττυ Χὼκ» ἔχει μῆκος 319 μέτρων θὰ ἀναπτύσσῃ δὲ ταχύτητα 30 κόμβων καὶ πλέον.

Τὸ νέον ἀεροπλανοφόρον εἶναι 60.000 τόννων καὶ θὰ εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ ὑπερηχητικὰ βλήματα, ἐδάφους—ἀέρος, «Τέρριερ» ἀντὶ τοῦ συνήθους ἀντιαεροπορικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

Τὸ βλῆμα «Τὲρριερ», μὲ στερεὰν καύσιμον ὑλὴν, εἶναι μήκους 8,2 μέτρων καὶ τὸ βεληνεκές του εἶναι 16 χιλιόμετρα.

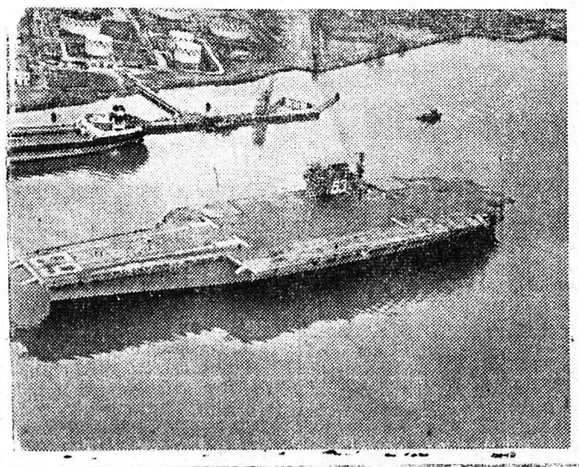

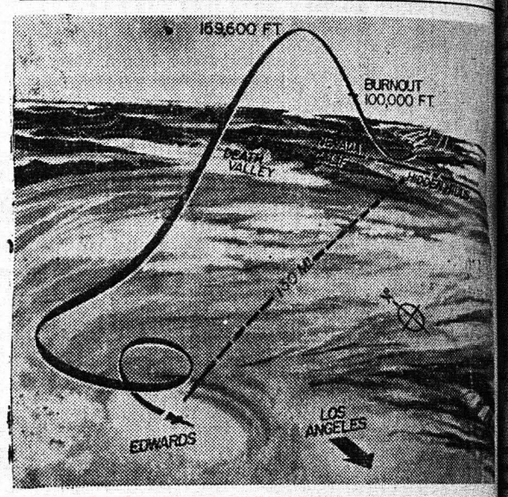

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνυψωτικὴ διαδρομὴ τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε τὸ περίφημον ἀεροπλάνον «Χ15» μὲ πιλότον τὸν Ἀμερικανὸν Ρόμπερ Οὐάϊτ. Ἐκτιναχθὲν ἀπὸ ἕτερον ἀεροπλάνον ὑπεράνω τῆς Νεβάδα, ἔφθασεν εἰς ὕψος 160 χιλιομέτρων ἐντὸς λεπτῶν καὶ ἀκολούθως ἤρχετο κατερχόμενον προσγειωθὲν εἰς βρόμιον τῶν νήσων Ἔντουαρτς. Ἐπίτευγμα θεωρεῖται ἐξαιρετικῆς πιστημονικῆς σημασίας.

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεως Πατρῶν ὅτι, ὅπως ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν ἡλικίᾳ 14 ἐτῶν ἐν τῷ ἀναπληρωμένων καὶ ἄνω δὲν ἐφοδιασθῇ διὰ νέων δελτίων ταυτότητος μέχρι τῆς 31—12—1961 ἀνωχθῶσι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 87)1945.

Ὑπομιμνήσκομεν ὅθεν πρὸς ἀπάρας ὁμοίας μας καλέσωμεν πρὸς τοὺς ὑποχρέους πρὸς ἐφοδιασμὸν διὰ δελτίων ταυτότητος τὸν πολίτας, ὅπως μεταβοῦν εἰς τὰ ὑφ' ἡμᾶς Ἀστυνομικὰ Τμήματα Τάξεως πρὸς ὑποβολὴν τῶν δικαιολογητικῶν των, ἀπὸ 8—12 ὥρας καθ' ἑκάστην, κάθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας, οἱ μὴ συμμ